

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115221768
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Čisovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7115221768.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr.Zuzanou Čisovskou vo veci žalobcu: Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30 proti žalovanej: G. H., T..X.XX.XXXX, H. D. Y., H. X, v konaní o zaplatenie sumy 1.751,03 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.628,74 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 25.2.2014 až do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamieťa.

V časti o zaplatenie sumy 122,29 EUR s prísl. konanie zastavuje.

Priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 86 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 18.8.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.751,03 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 4.2.2014 až do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil skutočnosťami, že na základe zmluvy zo dňa 26.10.2013 poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.500 EUR, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných 60-tich mesačných splátkach po 42,67 EUR. Žalovaná doposiaľ nezaplatila ani jednu splátku. Žalobca preto listom zo dňa 25.1.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky. Žalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Košice II č.k.6 T 113/2014 zo dňa 17.12.2014 uznaná vinnou z prečinu úverového podvodu, pretože pri podpise zmluvy uviedla nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a dohodnuté splátky nezaplatila. Žalobca bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie.

3. Pred začatím konania vo veci samej, podaním zo dňa 17.6.2016 žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 122,29 EUR s prísl., ktorú si uplatňoval titulom zmluvnej pokuty.

4. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, predložených žalobcom.

6. Z písomnej zmluvy č.4600507174 súd zistil, že sporové strany uzavreli dňa 26.10.2013 zmluvu, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 1.500 EUR. Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 42,67 EUR, vždy do 20.dňa v mesiaci, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 20.11.2013.

7. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná neuhradila ani jednu splátku. Z listu žalobcu zo dňa 26.1.2014 súd zistil, že v dôsledku porušenia povinnosti splácať pôžičku riadne a včas žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť pôžičky. List bola žalovanej doručovaný na adresu, ktorú uviedla pri uzatváraní zmluvy. Zásielka sa vrátila žalobcovi ako nedoručená dňa 24.2.2014.

8. Z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II č.k.6 T 113/2014-111 zo dňa 17.12.2014 súd zistil, že žalovaná bola uznaná vinnou z prečinu úverového podvodu, na tom skutkovom základe, že dňa 26.10.2013 uzavrela so žalobcom vyššie špecifikovanú zmluvu o pôžičke, pričom uviedla nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a doposiaľ dojednané splátky nezaplatila, čím žalobcovi spôsobila škodu vo výške 1.649,37 EUR a teda, vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru a tak spôsobila malú škodu. Žalobca bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.1.2015.

9. Podľa ustanovenia § 1 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

10. Podľa ustanovenia § 1 ods.2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 9 ods.1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že sporové strany uzavreli zmluvu, ktorá je svojím charakterom spotrebiteľským úverom a ktorú súd z hľadiska obsahových náležitostí vyžadovaných vyššie citovaným zákonom vyhodnotil ako platnú. Po právnej stránke súd predmetný záväzkovo-právny vzťah posúdil podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase vzniku daného právneho vzťahu. Predmetný vzťah totiž spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru a zároveň súd nemal pochybnosti o tom, že veriteľom v danom vzťahu je právnická osoba, ktorá poskytla spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

14. Súd mal tiež za preukázané, že žalobca dôvodne využil svoje právo zosplatiť celý úver, zakotvené v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v spojení s článkom 12.4 zmluvy, podľa ktorého má veriteľ toto právo v prípade, že sa dlžník omešká so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Z výpisu z úverového účtu žalovanej je zrejmé, že žalovaná sa oneskorila s platením s platením viac ako len jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Žalovaná totiž nezaplatila ani jednu splátku. Účinky zosplatenia dlhu nastali po splatnosti štvrtej splátky (20.2.2014). Žalovaná teda nezaplatila 4 mesačné splátky spolu vo výške 170,68 EUR a zostatok úverovej istiny, ktorý ku dňu predčasnej splatnosti predstavoval sumu 1.458,06 EUR. Spolu dlh žalovanej predstavuje 1.628,74 EUR.

15. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by dlh splnila. Súd ju preto zaviazal na zaplatenie sumy 1.628,74 EUR.

16. Podľa ust. § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

17. Podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa ust. § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Z vyššie uvedených záverov súdu je zrejmé, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, preto sa dostala do omeškania a žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Je nesporné, že celý dlh z úveru sa stal splatným dňa 24.2.2014, teda dňom nadobudnutia účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu (deň vrátenia nedoručenej zásielky žalobcovi v zmysle článku 15 zmluvy). Prvým dňom omeškania je preto deň, nasledujúci po dni splatnosti, t.j. 25.2.2014. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej istiny počnúc od 25.2.2014 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výšku úrokov z omeškania súd určil vychádzajúc z ust. § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k uvedenému dňu bola vo výške 0,25 %; po zvýšení o 5 perc.bodov bola vo výške 5,25 % ročne.

20. Podľa ust. § 144 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa ust. § 145 ods.1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Na základe dispozičného úkonu žalobcu (späťvzatie žaloby sčasti) súd v zmysle vyššie cit.ustanovenia CSP konanie v späťvzatej časti, o zaplatenie sumy 122,29 EUR zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nebol potrebný, pretože k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej.

22. Podľa ust. § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP. Žalobca mal v konaní čiastočný úspech čo do výšky priznanej istiny, v percentuálnom vyjadrení 93 %. Neúspech predstavuje späťvzatá časť žaloby o zaplatenie sumy 122,29 EUR, v percentuálnom vyjadrení 7 %. Zastavenie konania v dôsledku späťvzatia žaloby totiž z procesného hľadiska zaviniť žalobca. Pomer úspechu a neúspechu predstavuje 86 %. Preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 86 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).